

Korytarz Dolny i Wielka Komora Podziemna

Śmierć

„Wszystko idzie na jedno miejsce; wszystko powstało z prochu i wszystko znowu w proch się obraca.” – Księga Kaznodziei Salomona 3:20

Prawie wszystkie piramidy egipskie zostały wzniesione z przeznaczeniem na grobowce dla potężnych faraonów Egiptu. Wejście do piramidy znajdowało się zawsze na północnej ścianie budowli, prawdopodobnie dlatego, że gwiazda północna była stałym punktem odniesienia na niebie, co pomagało wytyczać korytarze dolne w trakcie ich powstawania. To pozwala pośrednio określić czas powstania piramidy ponieważ współcześnie astronomowie potrafią obliczyć, kiedy gwiazda północna oświetlała korytarz dolny pod zadany kąt.

W przypadku Wielkiej Piramidy, ta sama gwiazda północna mogła stanowić punkt odniesienia przy osiowaniu Korytarza Górnego, który ma ten sam kąt pochylenia. Niektórzy uważają, że budowniczowie wykorzystali płaską, lustrzaną płaszczyznę – być może tacę wypełnioną płynną rtęcią – umieszczaną na skrzyżowaniu Korytarza Dolnego i Górnego i w ten sposób odbijali światło północnej gwiazdy w górę. Taka technika pozwoliłaby na utrzymanie doskonałej osi Korytarza w miarę postępu budowy.

Jedyne wejście do Wielkiej Piramidy znajdowało się ponad piętnaście metrów powyżej podstawy i było przesunięte ponad siedem metrów na wschód od osi piramidy; było też sprytnie ukryte. Wskazówki odnośnie tego, jak odnaleźć wejście prawdopodobnie zaginęły wraz ze śmiercią budowniczych i ich najbliższych następców. W 820 roku naszej ery kalif z Bagdadu – Allah Al-Mamoun – przekonany o tym, że wielka budowla kryje cenne skarby i wiedzę zorganizował zespół ludzi, którzy mieli odnaleźć wejście do Wielkiej Piramidy.

Najemnicy kalifa rozpoczęli swoje poszukiwania zdecydowanie za nisko i na linii centralnej; tym samym ich zadanie było niezwykle trudne i ciężkie. Mimo, że wapień bywa słabszy niż granit, wapień pokrywający Wielką Piramidę okazał się mocniejszy niż młoty i dłuta robotników. Rozwiązaniem okazało się być podgrzewanie wybranej części skały ogniem, aż do czerwoności, a następnie wylewanie na nią zimnego octu, aby spowo-

dować pęknięcie wapiennej powierzchni.

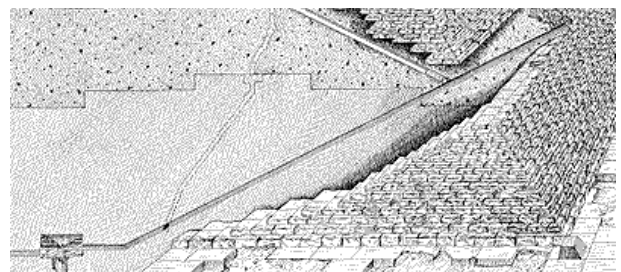
Gdyby nie fortunny przypadek, efektem tej techniki mogło być bezowocne przebicie się przez całą piramidę. Jednakże szczęśliwie podczas prac na powierzchni budowli, jeden z pracowników usłyszał, jak coś ciężkiego spada gdzieś wewnątrz piramidy; natychmiast zmieniono kierunek robót i ostatecznie przebito się do Korytarza Dolnego. Spadającym przedmiotem okazała się być kamienna okładzina Granitowej Zapory.

Nie mogąc sforsować granitu, jak wcześniej wapiennej powierzchni, najemnicy kalifa przebili się przez kamień wapienny po jednej stronie bloku. Do dzisiaj odwiedzający wnętrza Wielkiej Piramidy wchodzą do Korytarza Dolnego oraz górnych korytarzy i komór przez przejście wydrążone wokół granitowego bloku prawie tysiąc dwieście lat temu przez najemników kalifa Allaha Al-Mamoun'a.

Ludzie Al-Mamoun'a musieli być bardzo rozczarowani, kiedy okazało się, że wewnątrz Wielkiej Piramidy nie ma żadnych skarbów; nic jednak nie wskazywało na to, aby ktoś inny ubiegł ich w poszukiwaniach. Ta wielka budowla kryła bowiem niezwykłą wiedzę, z której Al-Mamoun nigdy jednak nie odniósł korzyści.

Korytarz Dolny

We wszystkich egipskich piramidach pojedynczy korytarz odchodzi od wejścia kierując się w dół do podziemnej komory. Wydaje się, że i w tym wypadku jest podobnie. Długi, stromy Korytarz Dolny schodzi do Wielkiej Komory Podziemnej, znajdującej się prawie czterdzieści metrów poniżej poziomu ziemi. Na pozór nie ma tam nic więcej, żadnej drogi ucieczki.

Korytarz Dolny opadający w stronę Wielkiej Komory Podziemnej

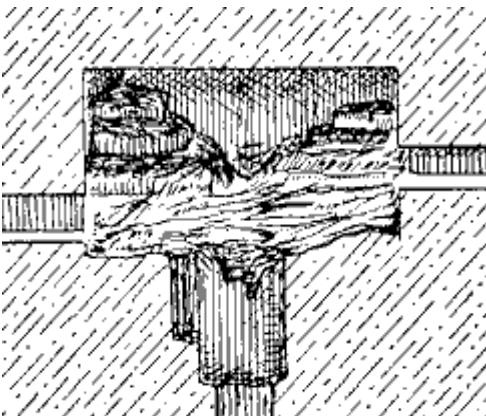
Jest to trafna metafora oddająca sytuację człowieka.

Nasi pierwsi rodzice byli doskonali; wkroczyli w życie na bardzo wysokim poziomie i mogli żyć w nieskończoność, gdyby tylko pozostali posłuszni boskim regułom. Ceną za nieposłuszeństwo wobec zasad danych im przez Boga była śmierć. Pierwszą opisaną w Piśmie Świętym jest śmierć Abla (Gen. 4:8). Niektórzy ludzie żyli przez wieki, niektórzy nie; jednak bez względu na długość życia, wszyscy ludzie skazani byli na śmierć, od której nie było ucieczki, „albowiem jak w Adamie wszyscy umierają” (1 Kor. 15:22).

Wielka Komora Podziemna

Ściany i sufit Wielkiej Komory Podziemnej są równe i gładkie – stosunkowo dobrze wykończone, podłoga natomiast jest nierówna i zupełnie niewykończona. Na środku pomieszczenia znajduje się otwór, którego głębokość w 1838 roku wynosiła nieco ponad trzy i pół metra. Otwór ten został następnie pogłębiony przez angielskiego odkrywcę, który spodziewał się znaleźć tam coś więcej. Równie niezwykły jest odnaleziony w Komorze ponad szesnastometrowy ślepy tunel, odchodzący od południowej ściany pomieszczenia.

Komora podziemna

We wszystkich piramidach egipskich pomieszczenia podziemne kojarzone są ze śmiercią. Niewykończona podłoga wraz z znajdującym się w niej otworem w zamierzeniu oznaczać ma prawdopodobnie komorę bez dna. „Trzy są rzeczy nienasycone, owszem cztery, które nigdy nie powiedzą: Dosyć! Kraina umarłych, łono niepłodne, ziemia niesyta wody i ogień, który nigdy nie powie: Dosyć!” (Przyp. 30:15 i 16)

Niski tunel odchodzący z Komory prowadzi donikąd, a z pewnością nie do żywota. Tunel nie wpuszcza do wewnątrz powietrza, jak czynią to kanały powietrzne w Komorze Króla. Widać więc, że symbolika pozostaje powiązana z tematem śmierci.

Wielka Komora Podziemna (zniekształcenia obrazu są spowodowane użyciem obiektywu szerokokątnego)

W Królestwie Chrystusa, kiedy ludzkość zostanie wskrzeszona, życie wciąż będzie możliwe tylko warunkowo. Generalna zasada, że „każdy, kto grzeszy, umrze” (Ezech. 18:4) pozostanie bożą regułą na zawsze. Śmierć w Królestwie Pismo Święte nazywa „wtórą”. Ci, którzy będą połączeni z Chrystusem, aby nieść ziemi błogosławieństwo, nigdy nie umrą, jednak dla żyjących na ziemi nie ma takiej gwarancji. „Błogosławiony i święty ten, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu; nad nimi druga śmierć nie ma mocy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i panować z nim będą przez tysiąc lat” (Obj. 20:6). „Zwycięzca nie dozna szkody od drugiej śmierci” (Obj. 2:11).

Mały tunel odchodzący na południe od Wielkiej Komory Podziemnej może zatem przedstawiać wtórą śmierć.

Wstąpcie tutaj

Korytarz Dolny i Wielka Komora Podziemna są jedynymi rozwiązaniami wewnętrznymi, odnajdywanymi również i w pozostałych egipskich piramidach. Wydaje się, że w tym wypadku jest tak samo, ale pozory mylą. Na tych, którzy poszukują, czeka w Wielkiej Piramidzie drugi poziom komór i korytarzy. „Bo myśli moje, to nie myśli wasze, a drogi wasze, to nie drogi moje – mówi Pan, lecz jak niebios są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż drogi wasze i myśli moje niż myśli wasze” (Izaj. 55:8 i 9).

Tak jak w przypadku dwóch świadków z Objawienia (Obj. 11:12), głos woła: „Wstąpcie tutaj!” Kolejny artykuł podsuwa sugestię, w jaki sposób uczynić to bez obchodzenia granitowego bloku, jak uczynili to pierwsi intruzi. „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, kto nie wchodzi przez drzwi do owczarni, lecz w inny sposób się tam dostaje, ten jest złodziejem i zbójcą” (Jan 10:1).

Michael Nekora